

Admias.

Ἄδμιας δέ έστι εῖδος τέλεα, αὐτούσια, πλεονεκτία, ὑπερβολή, αὐτούσια φύσις, ή τοῦ θεοῦ πλημμέλεια, ή πολὺ διάμονος, ή καὶ πολὺ τούτου τοιχοφύτος, ή πολὺ γραῦεις, καὶ πολὺ πατέρια. πλεονεκτία ἡ, πολὺ τὰ συμβόλαια, παρὰ τὸν αἰγάλιαν αἴειν, ώρη τὸ διάφορον. Ηὔστις δὲ καθ' λι ταῖς ίδιοῖς ἀντοῖς παραπιενάζοσιν, εἰς ὄντες ἀγαρύντες εἰσέρχονται. Οὗτον Εὔλωνον πολὺ ἀντίς λέγει.

Ηπίς κερδεῖνονος οὐδὲν, ὅμως ἀδιπέστερος. Ιετὸς δὲ τῆς ἀδμίας, πολαράνειν τὰ πάτερα ἔστι καὶ τὰ νόμιμα, ηγετός απειδεῖν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς αρχόσι, τὸ Φεύδει, τὸ θυμοκέν, τὸ παραβάνειν ταῖς ὁμολογίας, ή ταῖς πίσθεσ. ἀπολουθεῖ δὲ τῷ ἀδμίᾳ φυκοφαντίᾳ, διάζοντι, φιλανθρωπίᾳ, φρεσκούντος, κακούδητι, πανουργίᾳ.

Ανελευθερίας.

Ανελευθερίας δέ έστι εῖδος τέλεα, αὐτούσια φύσις, φειδωλία, κακεία, αἰχμονερδία φύσις, καθ' λι κερδεῖντες ζητῶντα πανταχόθεν, ή τὸ κέρδος τῆς αἰχμών πολὺ πλείονος ποιούμενη. φειδωλία δέ έστι, καθ' λι αἰδεπνηρός γένος. Καὶ χρημάτων εἰς τὸ δέον, κακεία δέ έστι, καθ' λι δαπανῶντος φύσις, καὶ μικρὸν ἔστι, καὶ κακόν, πολὺ πλέον ελάποντα, τοιμὴν καὶ καρένην ποιεῖ θεατὸν διάφορόν. Ιετὸς δὲ τῆς ανελευθερίας, τὸ πολὺ πλείον ποιεῖται χρήματα, καὶ τὸ μικρόν ποιεῖται ποιούμενον τὸ κέρδος. Βίος θετικός, καὶ δουλοφρεπής, καὶ ψυταρός, φιλοπιμίας καὶ ἐλευθερίας διώγετος. αἰσχραθεῖ δὲ τῇ ανελευθερεύτη, μικρολογία, βαρυθυμία, καὶ μικροψυχία, ταπεινότης, ἀμετέρεια, αὐθίνεια, μαστιχρωπία.

Μικροψυχίας.

Μικροψυχίας δέ έστι, τὸ μικρόν πημάτων, μικτόν απίματων, μικτόν δυτυχέων, μικτόν αποτύχεων διώσια φέρειν, μικτόν πιμαρέμον φύσις χωνεύειν, μικρεῖ δὲ δυτυχέστων ταῖς εἰρήναις απότυχοις απίματα, μικτὸν δὲ τὸ ελαχίστην ἀνειλεῖν διώσιδες. Διόπτην μικροψυχίας δὲ τῶν καὶ αποτύχεων κείνειν μεγάλων ἀμύνειν δὲ τὸ πάσι, καὶ μυστοφορεῖν. Ἐπειδὴ πιεστός έστιν ὁ μικροψυχος, οἶος πιεστα τὰ ἀλιγωρύματα πιλέειν οὔσιον καὶ απίματον, καὶ τὸ διάγνωμα ή λιθίων γνησίων παραπολουθεῖ δὲ τῇ μικροψυχίᾳ, μικρολογίᾳ, μικροψυχίᾳ, μικροψηφίᾳ, μικροπτίᾳ, ταπεινότης.

Iniustitia.

A Iniustitia verò genera tria reperiuntur, impietas, arrogantia, contumelia. Impietas quidem erga Deos, viuōisque, aut etiam erga mortuos, tum erga parentes, & patriam, rectum non seruans. Arrogantia verò, circa contractus, commerciūque virtutē, supra quāmerita est præpollere voluntē. Contumelia verò, voluptatem sibi sic struens, in probrum, ac dedecus alios ut ducat. Resteque de ea sic Euenus,

B Tametsi nil sibi commodet (inquit) iniuria gaudet tamen.

Iniquitas est verò, mores, ritusque patris præumatici, legibus, & autoritati publica subesse non velle, mentiri etiam, ac peccare, pactaque transgreedi, & fidem fallere. Hanc calumnia, iactantiāque, ac humanitatis simulatio, & peruersitas, dolusque malus sequuntur.

Illiberalitatis.

E Illiberalitatis quoque genera tria sunt, turpilucrum, parcitas, & tenacitas. Turpilucrum, quo querere, lucrūmque ex re qualibet facere non puderit, plurisque lucrum, quā ignominia est. Parcitas autem, qua honestas, necessariásque ad res nostras minimè sustinemus impendere. Tenacitas autem, qua impedit quidem, tenuerit verò, maligneque adeò, plus ut incommodent, dum sumptus in tempore non faciunt. Illiberalitatis est, maximī pecuniam facere, inque faciendo lucro probrum nullum inesse putare. Mercenaria hæc, setuīlisque, ac fordinavita, ab omnīq. honorū studio, ac liberalitate aliena est, qua visu nobisvenit, ut nostris in rationib. quidē angustia circundemur: in studiis vero, ac voluntatibus, veluti pōdus, ac molē obiecta habeamus: ac omnino pusillitas, ac dieictio, ingenerositásque animi, ac humanitatis totius odiū, nos ut cōsequatur.

Pusillitas animi.

F Pusillitas autē, neq. fortunā, nec infortuniū, neq. nomē, nec ignominia ferre posse est: sed honore subeunte tumescere, vanūmq. ac leue reddi: fortuna verò vel pauplulū aspirātē, continuo extollit: ignominia autē ne minimā quidē sustinere posse: repulsam verò, frustrationē q. quantumuis exigua, infortuniū ingens esse iudicare, omnēmq. eā lacrymis prosequi, ac ægrē velut impositū pōdus gestare. Deniq. talis pūsillus homo est, qui omnē neglectum sui, etiā qui per iguorātiā, obliuionēmq. euenit, iniuriā, ac cōtumeliam nominet. Hanc angustia, querimoniāque, & diffidentia, & depresso quædam animi sequitur.